

Dragomán György rendszerűjra

– szabadulástörténetek –

© *Dragomán György, 2018*

V A T T A C U K O R

Minden ember egyenlő, és minden élet egyformán értékes, magyarázom az ikreknek, de azért az életkorból és a jövedelmi viszonyokból és az egészségi állapotból és a genetikai kódból és az életvezetési preferenciákból elég pontosan ki lehet számolni, hogy mennyi adóbevételt generálunk majd az államnak, amíg el nem hamvasztanak majd a kívánt végtisztességsomag szerint. Beszélék, közben tolom a híd felé a babakocsit, az ikrek persze rám se bagóznak, vidáman gagyarásznak inkább.

Hatalmas nagy vattacukrokat kaptak, ha a szüleik megtudnák, azonnal kirúgnának. De ha minden jól megy, mire megtudják, én már rég ki leszek rúgva.

Beúszik a látómezőmbé az üzenet, amire vártam, a feleségem szeretője kikelt a felségem mellől az ágyból. Engedek a kísértésnek, és kérem a látványfidet. A feleségem szeretője az ablakom előtt áll, a kertemet nézi, a rózsáimat. Lustán nyújtózkodik, ettől a háta izmain mintha kicsit errébb rebennének az odatetovált koipontyok. Még nem tudja, hogy valószínűleg most látja utoljára a kertemet, a rózsáimat, a felségemet.

A feleségem is megjelenik a képen, gyorsan kiiktatom a látványt, és parancsot adok a kématkának, hogy szálljon át a felségem szeretőjének szemöldökére.

Az ikrek két pofára falják a vattacukrot, a kislány kap először cukorsokkot, vadul kalimpálni és énekelni kezd. Egy

rajzfilm főcímmel, én is velük énekelem. A két öcsike is bekapcsolódik. Nekifeszülök a babakocsinak, tolom szépen felfele a hídra. Bekapcsolhatnám a rásegítő motort, de direkt nem kapcsolom be. Jólesik a testemnek az erőlködés.

Az atka jelez, hogy pozícióba került. Ott csücsül a feleségem szeretőjének szemöldökén. Ha bekapcsolnám a látványfidet, láthatnám a feleségemet, úgy, ahogy a szeretője látja. Eltűnődöm azon, hogy akarom-e látni. Nem akarom. Inkább elképzelem, hogy ott térdel a szeretője előtt. Még vidámabban énekelek. Az ikrek elkezdik egymás hajába kenni a vattacukrot.

Kimarkolok egy maroknyit az egyikéből, kicsit összenyomom, szeretem, ahogy összecsomósodik, mikor is ettem utoljára vattacukrot, húsz éve? harminc éve? A feleségem még nem is volt a feleségem, a rakparton sétáltunk, talán, kicsit így összenyomkodva, összecsomósodva tettem akkor is a számba.

Énekelünk, tolom a babakocsit. A cukor száalai mintha vágnák a számat, a szájpadrólásomhoz nyomom a nyelvem. A kématka üzen, a feleségem szeretője kiment a házból. Beült a kocsiba. Elindult a munkahelye felé. Kérem a látványfidet, látom a szélvédőjére vetített műszerfalat, félmanuális üzemmódba kapcsolt. Ezért percenként egy elég magas összeget kell fizetnie, de hát, ha valaki megengedhet magának egy régi vágásúra stilizált sportkocsit, nyilván nem fogja sajnálni pont a vezetési élményre a pénzt. Elégedetten nyugtázom, hogy az összeg kellően magas.

Az ikrek énekelnek, a feleségem szeretője száguld. Amíg manuális módban van, nem érvényes rá a sebességkorlátozás, az önvezetők szinte észrevétlenül engednek utat neki, a kocsijába épített laudarendszer finoman rásegít a

manővereire, most emberfelettien jó sofőrnek érezheti magát. A nézőpontjából látom a száguldást, szédítőt.

Az elefántokról kezdek énekelni, akik a pókfonálon himbálóznak, egy elefánt, aztán két elefánt, a fonál nem szakad el, három elefánt, az ikrek is bekapcsolódnak, harsogva énekeljük, négy elefánt, öt elefánt himbálózik már a pókfonálon, a fonál nem szakad el, az elefántok trombitálva hívják a barátaikat, már hat elefánt, már hét elefánt, a feleségem szeretője már a hídon száguld, már nyolc elefánt, és tart a fonál, kilenc elefánt, a sportkocsi elhagyta az első pillért, tíz elefánt, énekelem, aztán letolom a babakocsit a járdáról.

A feleségem szeretőjének látóterében vörös fény villan, az önvezető rendszer visszakapcsol, kitérő manőver nem lehetséges, dönteni kell, a döntést a biztonsági rendszer fogja meghozni, előretolom a babakocsit, az ikrek üvöltének, én is üvöltök, látom magunkat a feleségem szeretőjének a látómezejében, ott állunk a híd közepén, a rendszer már döntött, ha egy nagyvállalati középvezető és egy alkoholista statisztikus közül kellene választani, az egyértelmű volna, de a mérleg egyik serpenyőjében még ott van három másik gazdag fiatal élet is, egy nem lenne elég, és talán kettő is kevés lenne, de háromnak több mint elégnek kell lennie, minden élet egyformán értékes, kiáltom, de a kiáltásom persze nem hallatszik, mert a motor felbőg, és sivít a hidraulika, ahogy a sportkocsi kitér előttünk, éles szögbe fordul, a feleségem szeretője próbálja visszarántani a volánt, de a volán már csak egy funkciótlan kényelmi eszköz, a sportkocsi felhajt a járdára, áttöri a korlátot, a víz fölött repül, egyenesen a híd hatalmas pillére felé tart, nekiütközik.

Lánggömböt képzelek, robbanást, persze az nem lesz, a vezetőfülkét biztonsági hab tölti meg, de én tudom, hogy hiába, ezt a hirtelen lassulást, ezt a hirtelen ütközést nem

lehet túlélni, a kocsi megpördül a levegőben, a vízbe csapódik.

Egy pillanatig még látom a volt feleségem szeretőjének látóterét megtöltő, szürkésen átpulzáló vörös villogást, aztán megszakad a fid, hiába vagy gazdagabb nálam és okosabb nálam, mondom, mintha az ikrekhez beszélnék, hiába hagyott miattad ott a feleségem, hiába adta be a válókeresetet, hiába lett volna a tiéd mindenem, most mégis napokig tart majd, amíg felhoznak a víz alól, és kibányásznak a biztonsági habból és a karbon karosszériából, aztán egy jó hétig is eltart, amíg az életbiztosítási juttatáskosarad által garantált szuper prémium végtisztességcsomag szerint elégetnek, és visszaszórják szépen a hamvait a folyóba.

A hangom kedves és megnyugtató, ahogy beszélek, az ikrek arcáról eltűnik az ijedelem, még ott vannak a kezükben a pálcák a vattacukor gömbök maradékával, a nagyobbik kislány harap bele először.

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Készült a Szekszárdi Nyomda Kft.-ben, 2018-ban
Felelős vezető Vadász Katalin igazgató

Felelős szerkesztő Dávid Anna
Korrektor Schmal Alexandra
A borítófotót Szilágyi Lenke készítette,
a kötetet Pintér József tervezte
Műszaki vezető Takács Klári
Kiadványszám 8979
ISBN 978 963 14 3778 2